

Waar ben ik?

Muis raakt de weg kwijt

CONNIE VAN DER ZEL

Toen Muis vanmorgen wakker werd tussen zijn broertjes en zusjes was alles nog gewoon. Ze hadden lekker geslapen in hun holletje onder de grote struik. Er lagen wat graankorreltjes klaar om op te eten, die had zijn mama voor hem en zijn broertjes en zusjes naar het hol gesleept. Hij at zijn buikje vol en ging op pad. Alleen, want daar had hij vandaag zin in. Hij was al groot en kon heus goed op zichzelf passen.

Hij kroop onder hun struik vandaan en rende naar de volgende struik. En naar de volgende en de volgende. Tussen de struiken zocht hij paadjes tussen de grassprietten en onder de blaadjes. Want je moest je altijd goed verstoppen, dat had mama hem geleerd. Na veel struiken kwam hij bij het bonenveld. Zo ver was hij nog nooit alleen geweest! Maar boontjes zijn lekker en Muis had honger gekregen van zijn tocht. Hij vond al snel een boontje en at hem op. Hij liep nog een stukje verder en vond nog meer boontjes. Hij at zijn buikje rond, waste zijn snuitje schoon en keek om zich heen.

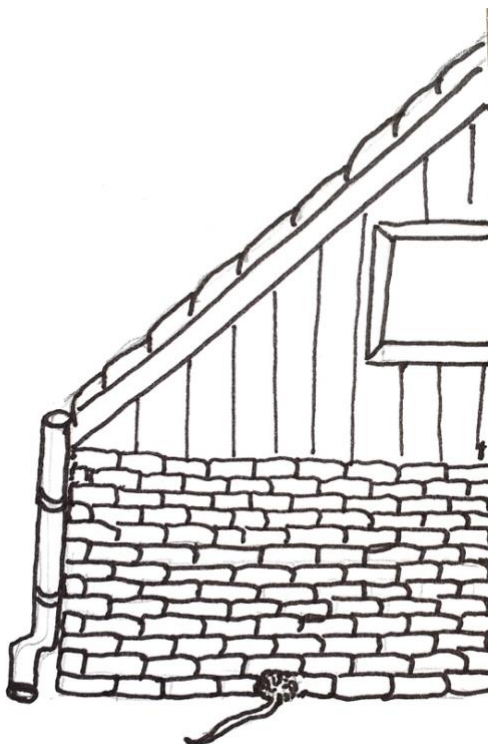
Wat gek, waar was nou die grote struik waar hun holletje onder zit? Hij draaide een rondje. En nog een. Maar hoe hij ook keek, de goede struik zag hij niet. Wat hij wel zag was de dikke

staart van een mauwer. Hij rende nog verder het bonenveld in, op zoek naar een goede verstopplek. Met wild kloppend hartje snelde hij van plantje naar plantje. Daar kon je je niet zo

goed verstoppert. Af en toe keek hij om. Hij zag de staart van de mauwer boven de bonenplantjes uitkomen, maar hij was nog ver weg. Zou de mauwer hem misschien nog niet gezien hebben? Hij wist het niet zeker, dus hij rende maar door. Hij rende en rende, tot hij niet verder kon: een stenen muur versperde zijn weg.

Muis rende langs de muur. De mauwer was nu wel heel dichtbij! Eindelijk, daar zat een kleine

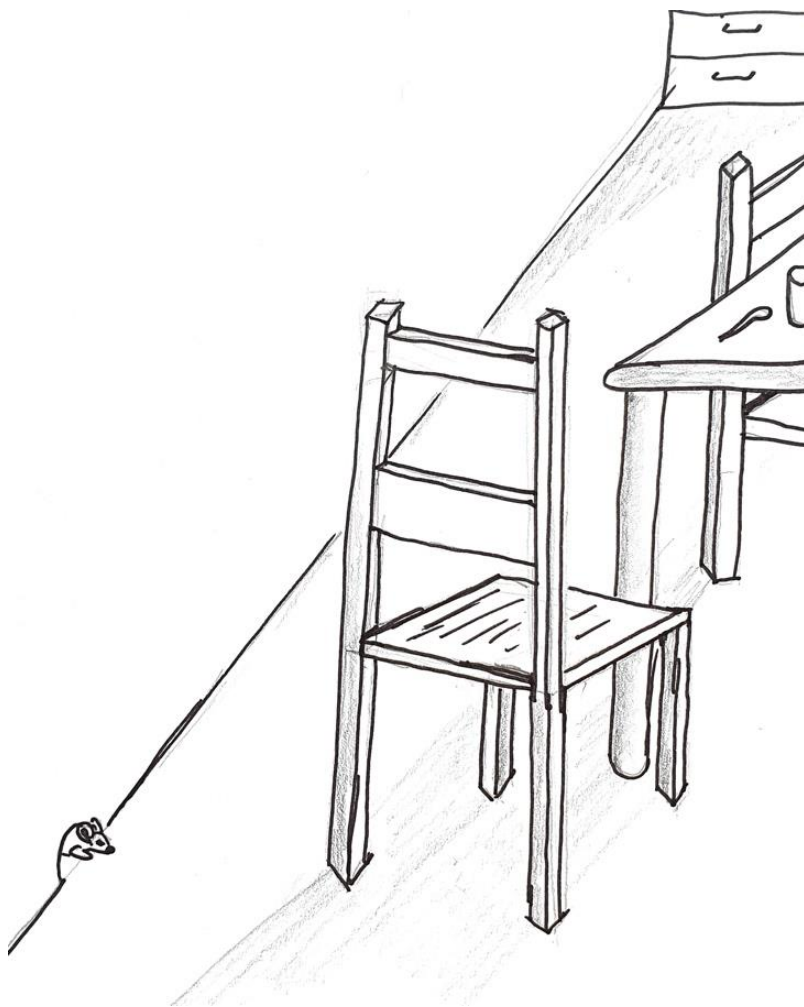

spleet in de muur. Paste hij daarin? Zonder na te denken wurmde hij zijn lijfje de spleet in. Achter zich hoorde hij een harde mauw. Hij kroop dieper de spleet in, die werd aan het einde wat breder en eindigde in een gat.

Daar zit Muis nu, na te hijgen van zijn avontuur. Hij kijkt nieuwsgierig om het hoekje. Waar ben ik? Wat een rare plek! Hij kijkt nog eens goed om zich heen en besluit om eerst een poosje uit te rusten. Hij kruipt terug in de spleet, gaat liggen en valt gelijk in slaap. Hij droomt van grote mauwers die hem achterna zitten. En hij droomt van zijn broertjes en zusjes en zijn papa en mama. Als hij wakker wordt is hij een beetje verdrietig. Hij is helemaal alleen, hij is op een vreemde plaats en hij heeft alweer honger. Maar hier is niks. Hij trippelt naar het gat en gluurt weer om het hoekje. Nu hij is uitgerust kan hij de omgeving eens goed bekijken.

Wat Muis niet kan weten is dat hij in de keuken van een huis is beland. Hij is in zijn hele leventje nog niet verder geweest dan het struikenveld en het randje van het bonenveld. Wat hij nu ziet heeft hij nog nooit gezien! De gladde grond, de stoelen en de tafel, Muis snapt er niets van. Op de grond liggen geen blaadjes, geen grassprietjes. Het ruikt wel een beetje naar het halletje waar hij woont maar het ziet er gek uit.

Een stukje voor hem staat een stoelpoot, maar Muis denkt dat het een tak is. Niet een tak zoals hij die kent van de struiken waar hij woont, dit is tak die recht om hoog gaat. Een hele gladde tak,

zonder blaadjes of bultjes of kuiltjes, heel gek. Muis kijkt nog eens goed om zich heen. Hij ziet nog meer van die rechte takken. Wat raar! Daar moet hij meer van weten.

Voorzichtig zet hij zijn pootjes op de rare grond. Die is heel hard, maar je kunt er wel goed op lopen. Hij trippelt in de richting van de rechte tak die het dichtstbij is. Daar kijkt hij omhoog en begrijpt niet wat hij ziet. Hij heeft geleerd dat takken bladeren hebben, dat ze naar het licht groeien en dat je door de takken de lucht kan zien. De lucht en de zon en de wolken. Maar als je bij deze takken om hoog kijkt zie je niks, alleen maar donker. Muis trippelt verder naar de volgende tak. Misschien is het daar anders? Maar nee, bij elke tak ziet hij hetzelfde: hij gaat recht omhoog en daarboven is het soms heel donker en soms een beetje donker. Maar geen lucht of blaadje te zien. Wat nu?

Muis gaat vlak naast een van de rechte takken zitten. Hij denkt zo diep na dat hij niet in de gaten heeft dat er iets verandert. Er beweegt iets naast hem en er valt een beetje donker over hem heen. Dan begint de tak waar hij naast zit

vandaan kwam. Gelukkig is dat niet ver. Hij glijdt snel door het ronde gat terug de spleet in. Tjonge jonge, hoe moet dat nou? Muis schudt treurig zijn kopje heen en weer. Hij mist zijn papa en mama en broertjes en zusjes heel erg. Maar die zijn ver weg, hij zit hier helemaal alleen in deze vreemde wereld. En hij heeft honger, hele erge honger. Wat nu?

Muis gaat languit in de spleet liggen. Hij denkt vooral over die lange harde piep waarvan hij net zo was geschrokken. Wie of wat piept er eigenlijk zo? Is dat misschien een wezen dat op hem lijkt? Zijn mama heeft hem van alles geleerd over andere wezens die in hun buurt leven. Zo heb je de mauwers, maar die kent hij wel, daar is hij al heel vaak voor gevlucht. Dan heb je de fluiters, maar die vliegen meestal hoog in de lucht. En hier is helemaal geen lucht. Misschien is het een blaffer of een loeier? Maar die maken toch een heel ander geluid? Hij komt er niet uit. Hij was net ook zo hard weggerend, hij had niet goed opgelet. Weet je wat, denkt hij, ik ga weer terug. Ik ga die pieper zoeken.

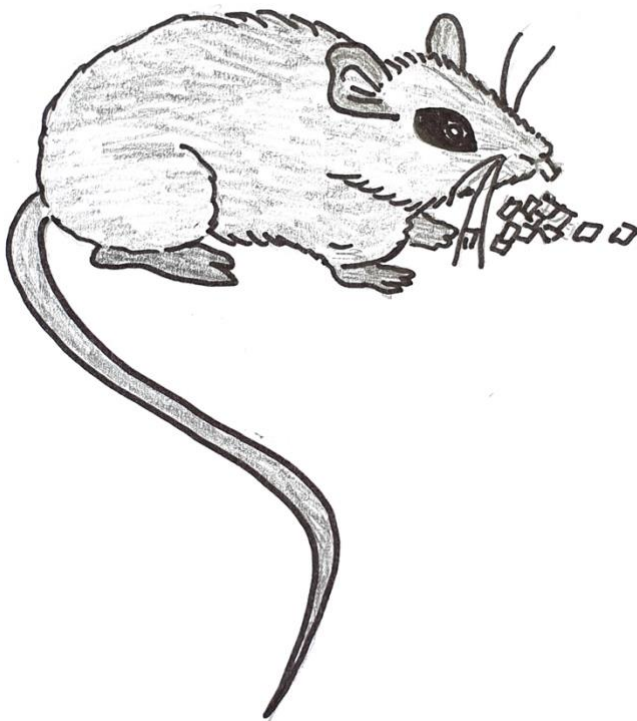
Hij steekt zijn kopje om het hoekje en ziet weer de gladde grond met die gekke rechte takken. Het lijkt allemaal nog hetzelfde als net. Hij zet een paar stapjes op de grond en kijkt omhoog. Dan zie hij het wezen. Het is natuurlijk een van de bewoners van het huis, een meisje. Maar dat kan Muis niet weten, voor hem is het maar een

het gat, terug naar dat wezen. Zoeken naar eten.

Hij steekt voor de derde keer zijn kopje om de hoek. Hij ziet het wezen, het zit weer op de takken. Piep, zegt Muis, hij moet iets doen. Het meisje kijkt zijn kant op en begint zachtjes tegen hem te praten. Voor Muis klinkt het als gepiep. Het gaat omhoog en omlaag, elke piep klinkt een beetje anders. Hij wordt er niet bang van. Ineens komt het wezen omhoog op zijn lange poten en beweegt zich met zijn voorpoten bungelend langs zijn grote lijf van Muis weg. Die blijft zitten waar hij zit en wacht af. Hij hoort in de verte nog meer vreemde geluiden. Dan komt het weer zijn kant op. Het zet zijn voorpoten even op de grond, komt omhoog en klimt weer bovenop de takken. Muis steekt zijn neusje in de lucht. Wat ruikt hij? Mmmmm, zijn buikje gaat er nog harder van knorren. Voorzichtig trippelt hij in de richting van die lekkere geur. Al snel ziet hij iets liggen op die gladde grond. Hele kleine stukjes kaas, maar dat weet Muis natuurlijk niet. Hij vindt dat het een beetje lijkt je op de graankorrels, die zijn mama altijd voor hem klaarlegt. Maar het ruikt wel anders,

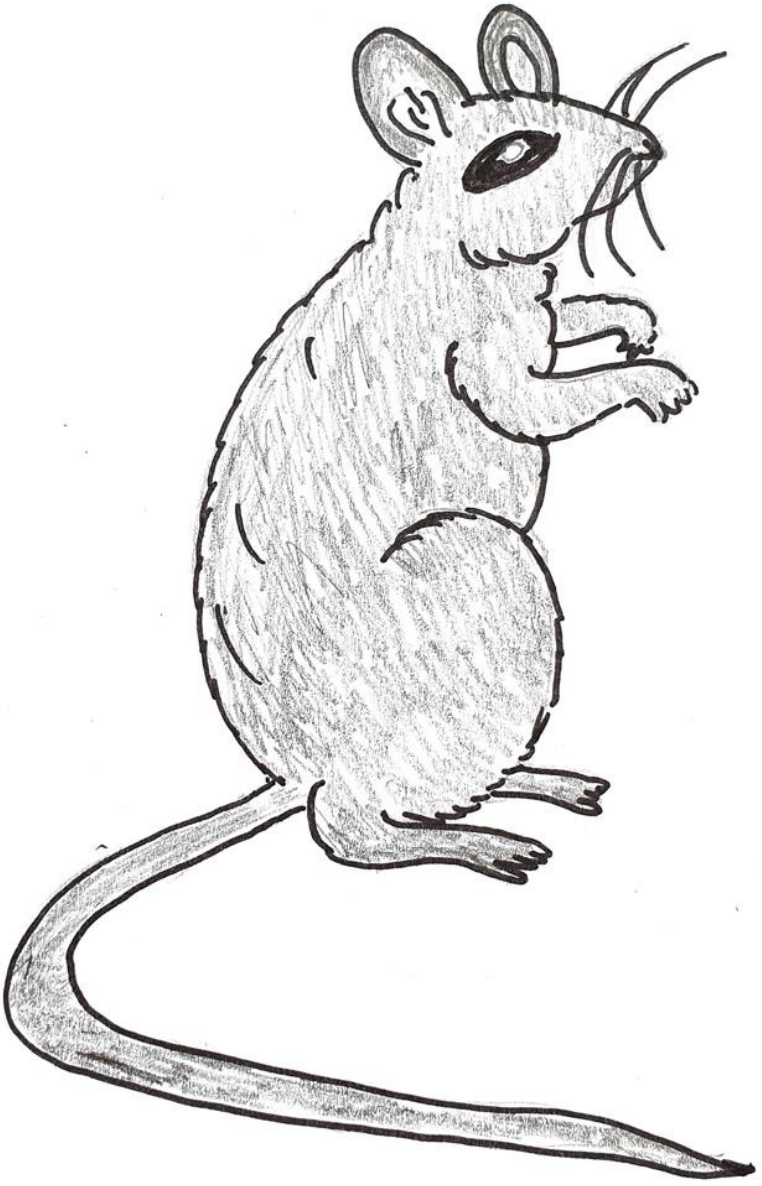
lekker! Muis kan zich niet meer inhouden en sprint er zo hard als hij kan op af. Zonder verder te kijken zet hij zijn tanden in dat vreemde hoopje. Mmmm, het smaakt zacht en zout en

vet, heel anders dan alles wat hij ooit geproefd heeft. Hij schrokt alle korreltjes op en dan is de grond weer kaal en glad.

Muis likt zijn pootjes schoon en rekt zich uit. Zo, dat was lekker! Nu zijn buikje gevuld is voelt hij zich weer wat beter. Toch is hij ook nog verdrietig. Hij mist zijn mama en papa en broertjes en zusjes. Hij vindt het helemaal niet leuk om alleen te zijn. Nou ja, echt alleen is hij niet. Het wezen is vlak bij hem. Muis denkt diep na. Zouden ze misschien vriendjes kunnen worden? Maar hoe moet dat dan? Hij gluurde naar het wezen en ziet dat die ook zijn kant op kijkt. Dan heeft hij een idee. Hij kan natuurlijk zijn kunstjes doen!

Thuis onder de struik heeft hij vaak geoefend met kunstjes. Op zijn achterpootjes staan, rondjes draaien, kopje duikelen, hij kan het allemaal. Zijn mama zegt vaak dat hij een echte artiest is. Muis gluurde nog eens naar het wezen. Dan gaat hij op zijn achterpootjes staan, strekt zijn voorpootjes in de lucht en draait een rondje. Daarna buigt hij zijn kopje diep naar beneden, zet af met zijn achterpootjes en maakt een perfecte koprol. Met kloppend hartje gaat hij op de vloer liggen en wacht af. Zal het lukken?

Uit het wezen komen allemaal piepgeluiden. Hi
hi hi hi hi.hiiiiiiiiiii. Het schudt heel hard heen en

weer. Mmmm, denkt Muis, is dit wel goed? Dan komt het wezen weer omhoog, verdwijnt even uit het zicht, keert terug en gaat vlak voor Muis op vier poten zitten. Het begint weer zachtjes tegen Muis te piepen. Ineens steekt het één van zijn voorpoten naar voren, vlak voor het snuitje van Muis. Die schrikt en weet niet of hij moet vluchten of blijven. Maar dan ruikt hij weer die geur. Die komt vanaf die poot!

Muis snuffelt aan de vreemde poot. Aan het uiteinde zitten lange kromme stengels. Dat zijn natuurlijk vingers, maar voor Muis lijken het wel takken. En ergens achter die takken, daar komt die geur vandaan. Ondertussen hoort hij boven zijn hoofd nog steeds het gepiep van het wezen. Zachtjes, vriendelijk. Nee, hij blijft. Hij wil nog meer van dat lekkere eten en vriendjes worden met dit wezen. Dat wil hij met heel zijn hartje. Hij zet voorzichtig zijn voorpootje op één van de takken. Zijn andere pootjes volgen en heel voorzichtig beweegt hij zich in de richting van de geur. Aan het eind van de tak is een klein, vlak veldje. Daar ruikt en ziet Muis de lekkere korreltjes. Hij loopt er naartoe en begint te knabbelen.

Maar wat is dat nou? Het veldje gaat langzaam omhoog. Hoger en hoger. Muis krabbelt voorzichtig naar de rand en gluurt er overheen. Hij is nu hoog boven de grond, hij wordt er duizelig van. Snel trekt hij zijn kopje terug en gaat terug naar het midden. Daar voelt hij het niet zo erg en daar ligt nog een beetje eten. Hij eet zijn buikje rond en rekt zich uit. Het veldje beweegt langzaam op en neer. Het is er warm en zacht, alsof hij tussen zijn broertjes en zusjes hun eigen warme holletje ligt. Hij vindt het fijn. Hij krult zich op. Hij is moe. In de verte hoort hij zijn nieuwe vriend zachtjes tegen hem piepen. Langzaam wiegend in zijn warme nestje valt Muis in slaap.

